

Randaberg kommune

SÆRUTSKRIFT

MØTEBOK

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2006/00143	Do-nr.: 70
Mottatt: 08 MAI 2006 MP/SPD	
Saksben.: MBB	Ark.: 713
Kopi:	Avsatt:

Utvalg
Kommunestyret

Saksnummer
32/06

Møtedato
27.04.2006

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Arkivsaknummer: 06/629

Arkivkode : 000 V50 &13

Saksnummer	Utvalg	Møtedato	Saksb.
PS 32/06	Kommunestyret	27.04.2006	AGBC
PS 26/06	Hovedutvalg for nærmiljø og kultur	06.04.2006	AGBC

Kommunestyret den 27.04.2006

Sak PS 32/06

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Kommunestyrets vedtak:

Randaberg kommune er skeptisk til overføring av ansvar for veterinære tjenester av følgende grunner:

- Kommunen har ikke tilstrekkelig kompetanse innen dyrehelse til å vurdere hva som er tilfredstillende tilgang på dyrehelsepersonell.
- Ordningen med veterinæravakt må organiseres som interkommunale løsninger og kan med fordel legges til regionalt nivå.
- Deltagelse i vaktordningen kan ikke være frivillig.
- Kompensasjon for deltagelse i vaktordningen må være regulert på nivå over det kommunale. Det er ønskelig med lik kompensasjon uavhengig av kommunegrensene.
- Kommunen frykter at de økonomiske midlene i form av rammeoverføringer ikke vil dekke kommunens kostnader med ansvaret tilfredstillende.

T.T

Dersom ansvaret blir overført kan en tenke seg at KS (Kommunenes Sentralforbund) overtar et felles kommunalt ansvar for forhandlinger og avtaler med Veterinærforeningen.

Å delegere dette ansvaret til kommunalt nivå vil øke de totale administrative kostnadene betraktelig.

Behandling:

Ved avstemming ble administrasjonens tilråding enstemmig vedtatt.

Utvalg	Saksnummer	Møtedato
Hovedutvalg for nærmiljø og kultur	26/06	06.04.2006

Hovedutvalg for nærmiljø og kulturs vedtak:

Saken legges fram for kommunestyret.

Behandling:

Leder jordbruk orienterte om saken.

Administrasjonens tilråding til vedtak:

Randaberg kommune er skeptisk til overføring av ansvar for veterinære tjenester av følgende grunner:

- Kommunen har ikke tilstrekkelig kompetanse innen dyrehelse til å vurdere hva som er tilfredstillende tilgang på dyrehelsepersonell.
- Ordningen med veterinærvakt må organiseres som interkommunale løsninger og kan med fordel legges til regionalt nivå.
- Deltagelse i vaktordningen kan ikke være frivillig.
- Kompensasjon for deltagelse i vaktordningen må være regulert på nivå over det kommunale. Det er ønskelig med lik kompensasjon uavhengig av kommunegrensene.
- Kommunen frykter at de økonomiske midlene i form av rammeoverføringer ikke vil dekke kommunens kostnader med ansvaret tilfredstillende.

Dersom ansvaret blir overført kan en tenke seg at KS (Kommunenes Sentralforbund) overtar et felles kommunalt ansvar for forhandlinger og avtaler med Veterinærforeningen.

5 17

Å delegere dette ansvaret til kommunalt nivå vil øke de totale administrative kostnadene betraktelig.

Grunnlagsdokumenter:

- Høringsbrev og høringsnotat om forslag til endring av lov 15.juni 2001 nr.75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell, datert 15.02.06 (VEDLAGT)
- Brev fra Den Norske veterinærforening til høringsinstanser, datert 07.03.06 (VEDLAGT)

Bakgrunnen for saken:

Landbruks- og matdepartementet har i brev av 15.02.06 sendt ut høringsforslag til endring av veterinærloven slik at ansvaret for tilfredstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell legges fra Staten til kommunen fra 2007. Høringsfrist er 15. mai 2006.

Saksopplysninger:

I 2004 satte Landbruks- og matdepartementet ned et utvalg (Sagelvmo-utvalget) som blant annet skulle vurdere hvordan en for veterinært personell kan bidra med offentlige virkemidler, slik at tilfredsstillende veterinærdekning kan opprettholdes i aktuelle områder. Utvalget konkluderte bl.a. med at det var best å gi kommunene ansvar for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. LMD er opptatt av at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester for brukerne forvaltes så nær brukerne som mulig.

Departementets forslag:

Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell. Det er behov for lovendringer i forbindelse med planlagt etablering av kommunalt ansvar.

Departementet foreslår å oppheve ovennevnte lovens §1 annet ledd, der det står at staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Videre foreslås det å fastsette ny § 3a om kommunens ansvar. Bestemmelsene i § 26 om klinisk vakt regulerer dagens ordning der staten har ansvaret og gir samtidig bestemmelser for forhandlingene med yrkesorganisasjonene. Den type lovregulering ønskes ikke videreført overfor kommunene. Departementet foreslår derfor at § 26 oppheves.

Kommunene får da følgende ansvar:

- vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på dyrehelsepersonell på dagtid (kontortid) og sørge for at dette er tilgjengelig (personellet vil være privatpraktiserende veterinærer)
- organisere og administrere klinisk veterinærvakt for å få døgnkontinuerlig tilgang på tjenestene (en vaktordning som vil måtte være interkommunal)

I dag kan veterinærene pålegges å delta i vaktordning. Denne muligheten oppheves slik at deltagelse i vaktordning blir frivillig. Det skisseres da en modell basert på tilbud/etterspørsel dvs. dersom ikke tilstrekkelig mange veterinærer deltar i vaktordning kan kompensasjonen økes det nødvendige for å få etablert en forsvarlig vaktordning. I tillegg vil kommunene stå fritt til å vurdere om de i stedet ønsker en avtaleregulering av elementer i vaktordningen.

Det har til nå vært to vaktordninger; en for dyr i landbruket og en spesialvakt for kjæledyr. Staten har nå sagt opp avtalen om spesialvakt for kjæledyr utifra ønsket om å kun ha én klinisk vaktordning som kan ta hånd om både dyr i landbruket samt hobby og kjæledyr.

Økonomiske konsekvenser:

Veterinærene (dyrehelsepersonellet) yter sine tjenester til brukerne som selvstendig næringsdrivende, slik at betaling for de konkrete tjenestene som ytes er et forhold mellom veterinærene og brukerne. For å utjevne kostnadene mellom husdyrbrukere som benytter veterinærtjenester, er det i jordbruksavtalen etablert en tilskuddsordning for reiseutgifter.

De økonomiske og administrative kostnadene for kommunene av det nye lovpålagte ansvaret er derfor knyttet til følgende punkt:

1. finansiering av tiltak for å sikre tjenestetilgang på dagtid
2. finansiering av klinisk veterinærvakt
3. administrative oppgaver og kostnader knyttet til pkt. 1 og 2

Flertallet i Sagelvmo-utvalget anbefalte at den kliniske veterinærvakten bør styrkes i forhold til dagens nivå. Det er i 2006 budsjettert med 80 mill. kroner til vaktordningen for veterinærer, mattilsynet anslår sine årlige administrasjonskostnader til 0,5 mill. kroner. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene.

Administrasjonens vurdering:

På Jæren er det i dag god dekning av dyrehelsepersonell grunnet stor dyretetthet. Kommunens ansvar vil derfor stort sett være knyttet til organisering av klinisk vaktordning. I dag er Randaberg kommune med i et vaktdistrikt sammen med Stavanger, Sola, Kvitsøy og Rennesøy. Det er i dag Mattilsynet som administrerer vaktordningen. De hevder det har vært relativt uproblematisk å få til en tilfredstillende vaktordning på Jæren, med stor husdyrtetthet og korte avstander, mens de har hatt større problemer med å få dette til i de mer grisgrendte strøk.

Det er staten som via Mattilsynet har ansvar og all kompetanse med hensyn til dyrevelferd og dyrehelse. Mattilsynet forvalter regelverket som omhandler alt fra bekjempelse av dyresykdommer til innførsel/utførsel av dyr. Mattilsynet forvalter også dyrevernsloven og holder sekretariatet for dyrevernsnemndene. (Dette var tidligere distriktsveterinærens ansvar, distriktsveterinærordningen ble med etableringen av Mattilsynet avskaffet). Dette skjedde ut fra et ønske om at ansvaret for dyrehelse praktiseres likt i hele landet. Kommunen har ikke tilstrekkelig kompetanse innen dyrehelse til å vurdere hva som er tilfredstillende tilgang på dyrehelsepersonell. Denne kompetansen ligger fra før hos Mattilsynet.

Det er derfor ikke logisk at ansvaret for tilgang til veterinærtjenester skal overføres til kommunene. Særlig med tanke på at de fleste kommunene da må søke interkommunale/regionale løsninger for å få til en tilfredsstillende ordning. Det vil da være mer naturlig at Mattilsynets regionkontorer eller annet regionalt organ, tar denne oppgaven. Det er heller ikke penger å spare med å overføre ordningen til kommunene, tvert imot vil kostnadene for å administrere denne ordningen stige dersom kommunene nå må bygge opp egen kompetanse innen dyrehelse og stå for administreringen selv.

Administrasjonen er også svært kritisk til det faktum at deltagelse i vaktordning gjøres frivillig. Dersom kompensasjonen skal være gulrotten for vaktordningen blir dette en galopperende hest som kommunene enkeltvis ikke kan greie å tøyte.

KONKLUSJON

Randaberg kommune er skeptisk til overføring av ansvar for veterinære tjenester av følgende grunner:

- Kommunen har ikke tilstrekkelig kompetanse innen dyrehelse til å vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på dyrehelsepersonell.
- Ordningen med veterinærvakt må organiseres som interkommunale løsninger og kan med fordel legges til regionalt nivå.
- Deltagelse i vaktordningen kan ikke være frivillig.
- Kompensasjon for deltagelse i vaktordningen må være regulert på nivå over det kommunale. Det er ønskelig med lik kompensasjon uavhengig av kommunegrensene.
- Kommunen frykter at de økonomiske midlene i form av rammeoverføringer ikke vil dekke kommunens kostnader med ansvaret tilfredsstillende.

Dersom ansvaret blir overført kan en tenke seg at KS (Kommunenes Sentralforbund) overtar et felles kommunalt ansvar for forhandlinger og avtaler med Veterinærforeningen.

Å delegere dette ansvaret til kommunalt nivå vil øke de totale administrative kostnadene betraktelig.

Saksbehandler: Anne Grethe Bø Cazón

Særutskrift:

Landbruks- og matdepartementet, Postboks 8007, Dep. , 0030 OSLO

Avdelingsleder landbruk

